

РЕШЕНИЕ

№ 6296

гр. София, 27.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 28.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **10974** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 50-10-17/31.10.23г на „ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С. с представляващи Ю.Г. и Г.П. и с проц.представител адв. В.Г. против Решение № 363/12.10.23г на КЗД, в частта, с която е установено, че „ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С. с представляващи Ю.Г. и Г.П. е извършило дискриминация по чл.4 ал.2 вр. ал.1 от ЗЗДискр спрямо А. Такес Мутафис по признаци „гражданство“ и „лично положение“, като му е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв и са му издадени 2 бр. ПАМ.

В жалбата се твърди, че обж. част от Решението е проц. и мат.незаконосъобразна/постановена при неправилно установена фактическа обстановка в резултат на неправилно ценене на доказателствата/, като се моли за отмяната ѝ и присъждане на разноски. Възстановяването на работа след отмяна на уволнение се извършва на същата длъжност, а не на друга подходяща.След първото уволнение/отменено от съда/, лицето е възстановено на същата длъжност/каквато обаче към този момент вече не е съществувала в дружеството, а е създадена само за да се изпълни съдебното решение/. Налага се второ уволнение на лицето/поради съкращаване на длъжността/, тъй като „ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С. прекратява извършването на застрахователна дейност и тя се извършва занапред само от „ДЗИ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, като това няма нищо общо с личността на лицето.Не е налице неблагоприятно третиране на това лице, доколкото всички други,

заети с извършването на застрахователна дейност в „ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С. също са били съкратени. Съдът е решил със сила на присъдено нещо въпроса относно законосъобразността на второто уволнение на лицето, като е приел, че извършването на подбор при уволнението не е било задължително. КЗД от една страна не може да пререшава този въпрос, още по-малко да се аргументира с липсата на извършен подбор/в разрез със съд.решение/. КЗД неправилно цени доказателствата, свързани с Анекс №9/16г към трудовия договор, подписан между дружеството и лицето, като спорът относно Анекса е облигационен/за дължими обезщетения при уволнения/ и не касае по никакъв начин произхода и личното положение на лицето. КЗД излиза извън компетентността си, приемайки този Анекс за нищожен.Изводът на КЗД за осъществена дискриминация по признак „гражданство“ се обосновава единствено с факта, че лицето било единственият служител-гръцки гражданин. Лицето обаче не е ангажирало пред КЗД доказателства за връзката между третирането му/твърди се, че е по-неблагоприятно/ и претендираните от него признаци „гражданство“ и „лично положение“ . В особеното си мнение Председателят на състава на КЗД сочи, че третирането на лицето в случая може да се претендира на всякакъв друг защитен признак, но претенцията му не е достатъчна- следва да има доказуема пряка връзка между третирането му и признака. Под признака „лично положение“ се има предвид дългогодишния стаж на лицето в дружеството и личния му принос, като нито един от тези два факта няма връзка с прекратяване на застрахователната дейност на дружеството- поради наличие на още едно застрахователно дружество в групата на К. Би Си. В особеното си мнение Председателят на състава на КЗД сочи, че дългогодишния стаж на лицето в дружеството и личния му принос не попадат в признака „лично положение“, доколкото не поставят лицето в уязвима група/точно обратното/.Освен това личният принос на лицето не е доказан от него пред КЗД, като дружеството представя доказателства, че промените в приходите се дължат на промяна в бизнес-модела на работа на дружеството.При липсата на извършана от дружеството дискриминация по двата твърдени признака, то налагането на имуществена санкция и ПАМ на дружеството са без фактическо и правно основание.В съд.заседание адв. О. поддържа жалбата като допълва, че Решението на СРС за потвърждаване на второто уволнение на лицето изобщо не е обжалвано от него и е влязло в сила, а облигационният им спор относно обезщетението по Анекс №9 е разгледат от СРС,СГС и ВКС, т.е. разгледан е от съд и има формирана сила на присъдено нещо и по него. Ответникът КЗД не се представлява в съд.заседание. В писмено становище на юрк.М. жалбата се оспорва като неоснователна и се моли за отхвърлянето ѝ, претендира се юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерен адв.хonorар на жалбоподателя. Соочи се, че Решението отговаря на изискванията за законосъобразност по чл.146 от АПК, като КЗД е направила анализ на всички доказателства по преписката и правилно е приложила доказ.тежест по чл.9 от ЗЗДискр, изяснени са всички относими факти и обстоятелства по случая и Решението е мотивирано. Заинтересованата страна А. Такес Мутафис не се явява или представлява и не изразява становище по жалбата.

По Особеното Искане на жалбоподателя за спиране на предв.изпълнение на обж. части от Решението/обективизирано е в жалбата/, Съдът се е произнесъл с Определение № 10081/17.11.23г, влязло в сила на 28.11.23г/необжалвано/, като Особеното Искане е

оставено без уважение.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на обж. части/, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

„ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С. е регистрирано в СГС на 03.05.07г/като АД/ и е застрахователен брокер. На 30.01.08г в СГС е регистриран и застр.брокер „ДЗИ-ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД. Двете дружества-застрахователни брокери са към К. Би Си Г. НВ.

Жалбоподателят А.Мутафис има двойно гражданство- българско и гръцко, като майка му е българка, а баща му-грък, видно от представените по преписката документи за самоличност и Акт за раждане. Завършил е висше образование в България.

Жалбоподателят Мутафис е имал сключен с „ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С. Трудов договор № 18/01.09.08г за длъжността „Зам.Изпълнителен директор“, като е постъпил на работа на 15.10.08г. С Доп.споразумение № 8/12.03.16г са договорени преференциални условия при ползване на болничен. С Доп.споразумение № 9/04.04.16г са договорени преференциални условия при прекратяване на трудовия договор. Предложено му е да подпише Доп.споразумение № 10/10.08.17г /че отпада Доп.споразумение №9/, което Мутафис не е подписал. Цитираните Доп.споразумения са към Трудов договор № 18/08г и са с дата- преди първото уволнение. В периода 31.05-20.06.17г Мутафис е бил и член на СД на дружеството.

Със Заповед № 7/16.08.18г трудовото му правоотношение е прекратено за първи път- на осн. чл. 328 ал.2 от КТ/поради сключване на договор за управление на предприятието/. Заповедта е отменена с Решение № 290959/12.12.17г по д.№ 72205/17г на СРС, влязло в сила на 02.12.19г. Мутафис се явява за възстановяване на работа, като със Заповед № 83/13.12.19г му е наредено да не се явява на работа, а да бъде на разположение в периода 13-19.12.19г. Това е така, тъй като към 13.12.19г в дружеството вече не съществува длъжността „Зам.Изпълнителен директор“, такава е създадена целево/само за да се изпълни съдебното решение за възстановяване на работа/- с Решение от 17.12.19г на СД на дружеството и Мутафис е възстановен на работа. Тъй като длъжността е открита целево, но няма нужда от нея, с Решение на СД от 19.12.19г длъжността е съкратена, считано от тази дата.

Поради което със Заповед № 84/20.12.19г за втори път е прекратено трудовото му правоотношение- този път на осн. чл. 328 ал.1 т.2 от КТ- съкращаване на щата. С влязло в сила /като необжалвано в тази част/ Решение № 20069335/17.03.21г по гр.дело № 8608/20г на СРС - второто уволнение е потвърдено като законосъобразно.Видно от мотивите на СРС, функциите на другите директорски длъжност в дружеството са съществено различни и не са сходни с функциите на единствената съществувала длъжност „Зам.Изп.Директор“, поради което при второто уволнение на Мутафис не е следвало и дори е било невъзможно да се прави подбор. С Решение № 50011/09.02.23г по гр.д.№ 1902/22г на ВКС окончателно е решен спора за дължимото обезщетение при второто уволнение и в частност относно Доп.споразумение №9.

Начало на адм.производство е сложено с жалба вх.№ 44-00-1340/22.04.21г на

А.Мутафис до КЗД, против „ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С., с твърдение за осъществена спрямо него дискриминация по признаци „народност“, „гражданство“, „произход“ и „лично положение“, както и „тормоз“ - с факта на повторното прекратяване на трудовото му правоотношение със Заповед № 84/20.12.19г. Признакът „лично положение“ се изразява в това, че е единственият служител, на когото при съкращаването на щата е предложено да остане на работа, но при условие- да се откаже от подписаните към трудовия му договор Анекс № 8 и Анекс № 9 /за преференциални условия при болничен и за обезщетение при уволнение/, както и в значителния му принос за развитието на дружеството и налагането му на застрахователния пазар. Мутафис има гръцки произход, народност и гражданство и въз основа на тях спрямо него е осъществен „тормоз“, тъй като е единственият служител, който не е преназначен на друга длъжност, а е уволнен поради съкращаване на щата.Нарушен е чл.13 от ЗЗДискр- не са осигурени еднакви условия на труд, както и чл.14 от ЗЗДискр- не са използвани еднакви критерии за всички служители, като само той не е преназначен, а уволнен.

С Разпореждане от 28.04.21г на Председателя на КЗД е образувана преписка, разпределена на 5членен състав на КЗД, за дискриминация по признаци „народност“, „гражданство“, „произход“ и „лично положение“, за „тормоз“и за нарушения по чл.13 и чл.14 от ЗЗДискр. С Уведомление от 13.05.21г Мутафис е уведомен за док.тежест по чл.9 от ЗЗДискр, а с Уведомление от 28.05.21г му е указано да уточни твърденията си за „тормоз“ и да посочи лица за сравнение- по твърденията за дискриминация и нарушени чл.13 и чл.14 от ЗЗДискр. С молба от 07.06.21г Мутафис сочи лица за сравнение - заемалите мениджърски позиции към 13.12.19г/ Управителя Ю.Г., Търг.директор К.Р. и Директор „Бизнес развитие“ М.У./ и уточнява твърденията за „тормоз“- осъществен е от Съвета на директорите на дружеството, с факта на приемане на ново щатно разписание на 13.12.19г. Уточнява се, че дискриминацията се изразява в това, че не му е предложено преназначаване на вакантната към 13.12.19г длъжност Директор „Бизнес развитие“.

С Уведомление от 28.05.21г „ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С. е уведомен за жалбата.На 10.06.21г дружеството депозира пред КЗД Отговор по жалбата- оспорва я изцяло като неоснователна и пояснява, че второто уволнение се дължи изцяло на обективни причини и промени в организацията на работа на самото дружество, направени след първото уволнение и преди възстановяване на работа на Мутафис.

С Уведомление от 20.01.21г „ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С. е уведомен, че следва да представи в 7дневен срок писмени обяснения от посочените от жалбоподателя - 3 лица за сравнение, както и от 5мата членове на СД на дружеството. На 31.01.22г дружеството депозира пред КЗД отговори от 4-ма от членовете на СД /петият член Р.Кипта е станал такъв на 20.05.20г и няма как да дава обяснения за Решението от 19.12.19г за одобряване на ново щатно разписание/, като членът на СД- Ю.Г. се явява и едно от посочените лица за сравнение/ИД на дружеството към 13.12.19г/.

По преписката е изготвен Доклад-заключение, видно от който като ответници всъщност са конституирани лицата, от които по преписката са постъпвали писмени отговори по жалбата /вместо посочения в жалбата единствен ответник- дружеството/ - 1/ „ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С.; 2/ Изпълнителния Директор Ю.Г./ посочена от жалбоподателя като лице за сравнение и член на СД-осъществил

„тормоз“; 3/Председателя на Съвета на директорите Т.М./посочен от жалбоподателя като член на СД-осъществил „тормоз“; 4/ Член на Съвета на директорите Д.С. /посочен от жалбоподателя като член на СД-осъществил „тормоз“; 5/ Член на Съвета на директорите Д.С. /посочен от жалбоподателя като член на СД-осъществил „тормоз“.

Насрочено е открито заседание на КЗД за 21.09.22г- непроведено и отложено за 28.11.22г, когато споразумение не е постигнато и преписката се разглежда по общия ред. На следващото открито заседание на 26.04.23г е следвало да се разпитат свидетели, водени от жалбоподателя и от дружеството, но те са оттеглили док.си искания за разпит на свидетели/не са водили такива/.

Постановено е Решение № 363/12.10.23г на КЗД, с което е прието, че: 1/ дружеството е извършило дискриминация по признаците „гражданство“ и „лично положение“, за което му се налага имущ.санкция в размер на 2000лв и му се издават 2бр. ПАМ- да изготви ясни и конкретни указания за спазване и прилагане на ЗЗДискр и запознаване на всички служители с тях, както и в бъдеще да се въздържа от подобни дискриминационни действия и да не допуска неравно третиране на служителите си на основа изброените в чл.4 ал.1 от ЗЗДискр признаци. На дружеството е даден 30-дневен срок от връчването на Решението- за изпълнение на ПАМ и уведомяване на КЗД за това. 2/ установява, че останалите 4 бр. конституирани ответници не са извършили дискриминация по 4те твърдяни в жалбата признака; 3/ оставя без уважение жалбата в частта ѝ относно осъществен „тормоз“. Решението е подписано с Особено мнение от Председателя на състава- че не е осъществена дискриминация от дружеството по признаците „гражданство“ и „лично положение“.

Решението е връчено на страните, като единствената жалба до Съда е от дружеството – само за частите от диспозитива на Решението , на които то е адресат. На дружеството Решението е връчено на 17.10.23г, като жалбата му е от 31.10.23г/в срок/.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е постановено от компетентен орган, в кръга на законовите му правомощия, от надлежен 5членен състав/предвид твърдението за дискриминация по множество признаци/.

Решението е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Съдът намира обж. част от Решението за проц. и мат.незаконосъобразна, като доводите на жалбоподателя в тази връзка се споделят напълно от Съда, който формира и следните свои изводи:

1/ Ответниците в адм. производство са неправилно конституирани, като единствен надлежен ответник е посочения в жалбата- „ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С.. Останалите конституирани от КЗД ответници не са посочени от жалбоподателя за такива, а всъщност са лицата, депозирали до КЗД писмени отговори по жалбата. Това обаче не са всички лица, посочени за сравнение от жалбоподателя/3бр/, но са всички членове на СД към 13.12.19г/4бр-л.148/. Доколкото обаче предмет на делото е само тази част от диспозитива на Решението, която касае надлежния ответник „ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С., незаконосъобразното конституиране на останалите 4-ма ответници в адм.производство не е релевантно към предмета на делото.

2/ Диспозитивът на Решението е непълен и липсва изрично произнасяне по всички

твърдения в жалбата до КЗД/липсва диспозитив за твърдените нарушения по чл.13 и чл.14 от ЗЗДискр , както и за твърдението за осъществена дискриминация от надлежния ответник-дружеството по признаците „народност“ и „произход“/, но Съдът следва да се ограничи до разглеждане законосъобразността само на обж. част от диспозитива/с адресат дружеството/.

3/ Не е доказано пред КЗД, а и пред Съда /пред който не са ангажирани никакви други доказателства, освен адм.преписка/- извършването на дискриминация от страна на дружеството - по признаците „гражданство“ и „лично положение“. Щом не е налице доказана дискриминация, осъществена от дружеството- няма правно и фактическо основание както за налагане на имуществена санкция, така и за налагане на 2 бр. ПАМ на същото. В допълнение- налагането на имуществена санкция в максималния размер е с неубедителна мотивировка на КЗД/че щом е налице нарушение на ЗЗДискр, размерът следва да е максимален- при положение, че самият ЗЗДискр. предвижда размер от 250лв до 2000лв/.

4/ В жалбата до КЗД се твърди, че дискриминацията е осъществена от дружеството – с факта на издаването на Заповед № 84/20.12.19г на ИЧ на СД на дружеството, с която за втори път е прекратено трудовото му правоотношение- този път на осн. чл. 328 ал.1 т.2 от КТ/**поради съкращаване на щата**/. Самата Заповед- **в частта ѝ за уволнението, е потвърдена от СРС като законосъобразна**, като съд.решение не е обжалвано в тази част и е влязло в сила **преди жалбата до КЗД**. Кое то означава, че има формирана сила на присъдено нещо по този въпрос и **КЗД не може да пререшава този въпрос/а следва да зачете СПН/**. СРС е установил, че длъжността „Зам.Изпълнителен директор“ е една единствена към датата на въпросното уволнение, останалите директорски длъжности в дружеството са съществено различни и не са сходни като функции, поради което подбор не само не е следвало, но е и било фактически невъзможно да се извършва при това уволнение. Поради което всякакви доводи на КЗД по този въпрос са както недопустимо направени/пререшават съдебен спор/, така и неправилни в същността си /противоречат на установените факти, подробно описани в Решението на СРС/.

5/ Изобщо не са събирани пред КЗД доказателства относно посочените изрично от Мутафис - **3бр. лица за сравнение /заемалите мениджърски позиции към 13.12.19г- Управителя Ю.Г., Търг.директор К.Р. и Директор „Бизнес развитие“ М.У./**. Фактът, че от тримата само Ю.Г. е депозирала до КЗД отговор по жалбата, не е равносилно на събиране на доказателства/писменото становище на така конституирания ответник Ю.Г. по адм.производство не е по естеството си доказателство/. Всъщност за Съда не става ясно защо Мутафис намира, че тези 3 лица са в сравнимо сходно положение с него към 13.12.19г – доколкото с новото щатно разписание от 19.12.19г/л.151/ се съкращава само неговата длъжност, но не и техните/тези 3 лица не са преназначавани/. Освен това, самият Мутафис от една страна твърди пред КЗД, че към 13.12.19г е имало назначен Директор „Бизнес развитие“ /М.У./, а едновременно с това твърди, че тази длъжност е била вакантна към същата дата и е следвало той да бъде преназначен на нея/**което възражение СРС мотивирано отхвърля**/. Съдът намира, че с ангажираните пред КЗД доказателства, Мутафис изобщо не е успял да обърне доказ.тежест по чл.9 от ЗЗДискр и именно той е следвало да доказва пред КЗД твърденията си/но не го е сторил, вкл. се е отказал от разпит на свои двама свидетели/. КЗД се е произнесла при непълно и неправилно установена факт.обстановка/нарушение по чл.35 от

АПК/, което е съществено проц.нарушение, довело и до мат.незаконосъобразност на обж. част от Решението.

6/ Мутафис не е само гръцки гражданин, той има двойно гражданство/и българско/, като поне от 2008г/когато е назначен в дружеството/- живее и работи в РБ/тук е завършил и висшето си образование/. Длъжността е съкратена на 19.12.19г, след като на 17.12.19г целево е била открита само тази длъжност/за да се възстанови на работа Мутафис - в изпълнение на съд.решение за отмяна на първото му уволнение/, като съкращението на длъжността е поради реорганизация в работата на дружеството, която реорганизация е била направена още докато се оспорва първото уволнение на Мутафис/вече само едно дружество от групата ще развива застрахователна дейност, като се премахва опосредяващата длъжност на Зам.Изп.Директор/. Следователно, **съкращаването на щата е по обективни причини, възникнали още преди възстановяването на работа на Мутафис/установено от СРС/, като те нямат никаква очевидна/и дори неочевидна/ причинно-следствена връзка с неговото гражданство/двойно, а не само чуждо/. Няма никакви доказателства за осъществена от дружеството дискриминация по признак „гражданство“.**

7/ Всъщност, доколкото съкратената длъжност е 1, а съкратеният е само Мутафис, **изобщо липсват лица в сравнимо сходно положение**, спрямо които да се събират доказателства и да се преценява дали Мутафис е бил дискриминиран с факта на второто му уволнение/важи и за двата признака/.

8/ Според жалбата до КЗД, **признакът „лично положение“** на Мутафис се изразява в това, че е **единственият служител, на когото при съкращаването на щата е предложено да остане на работа, но при условие-** да се откаже от подписаните към трудовия му договор Анекс № 8 и Анекс № 9 /за преференциални условия при болничен и за обезщетение при уволнение/, както и в **значителния му принос за развитието на дружеството и налагането му на застрахователния пазар. Облигационният спор относно дължимите обезщетения при второто уволнение - съгл. Доп.споразумение №9, е решен от ВКС със СПН**, като всякакви доводи на КЗД относно валидността на Доп.споразумение №9 са недопустимо направени/КЗД не може да пререшава този въпрос/. Също така прави впечатление, че **дружеството е предлагало на Мутафис подписването на Доп.споразумение № 10/за отказ от Доп.споразумение №9/- преди първото, а не преди второто му уволнение**, т.е. всички мотиви на КЗД относно тези Доп.споразумения са неотнормирани към спора, стоял за разглеждане в адм.производство/той касае само второто уволнение/.

9/ От друга страна, **значителният принос на Мутафис за развитието на дружеството и налагането му на застрахователния пазар, дори да е доказан /а не е/, не го поставя в уязвима група/точно обратното**, би представлявал негово предимство, а не негов недостатък/. Следователно, **съкращаването на щата е по обективни причини, възникнали още преди възстановяването на работа на Мутафис/установено от СРС/, като те нямат никаква очевидна/и дори неочевидна/ причинно-следствена връзка с неговото „лично положение“**. Няма никакви доказателства за осъществена от дружеството дискриминация по признак „лично положение“.

Съдът намира жалбата за основателна, като при този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски по чл.143 от АПК. Такива са сторени в размер- 50лв дър.такса и 3000лв с ДДС/ 2500лв без ДДС/- договорен и платен адв.хonorар, оспорен от ответника като прекомерен/претендира присъждане на мин.размер/. М..размер за

този вид дело съгл. чл. 8 ал.2 т.9 от Наредба №1/04г е 1500лв без ДДС, като Съдът намира възражението на ответника по размера му - за неоснователно, като фактическата и правна сложност на делото обосновава размер над минималния такъв, а платеният размер е адекватен.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 363/12.10.23г на КЗД, **в частта**, с която е установено, че „ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С. с представляващи Ю.Г. и Г.П. е извършило дискриминация по чл.4 ал.2 вр. ал.1 от ЗЗДискр спрямо А. Такес Мутафис по признаци „гражданство“ и „лично положение“, като му е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв и са му издадени 2 бр. ПАМ, по жалба вх.№ 50-10-17/31.10.23г на „ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С..

ОСЪЖДА Комисия за защита от дискриминация да заплати на „ОББ-ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН БРОКЕР“ ЕАД-С. с представляващи Ю.Г. и Г.П. сумата от 3050лв разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: